

Marinemini-
 Ministers Vedkommende. Saa maa det ærede Medlem og andre taale adskil-
 ligt, som der ellers ikke vilde blive Tale
 om at taale. Maa jeg blot endnu sige et
 Ord om „Sammenhængen“. Det forekom-
 mer mig lidt ubetimeligt, at det ærede
 Medlem saavel som den højtærede Minister
 saa stærkt slaa paa Sammenhængen mel-
 lem de af Ministeren selv anviste Nedsæt-
 telser og Søværnsloven. Den ærede Ord-
 fører for Flertallet har jo i Dag klart og
 tydeligt godtgjort, at der ingen Sammen-
 hæng er mellem de 131,000 Kr. og Sø-
 værnsløven. Skulde man tage den højt-
 ærede Minister strengt paa Ordet, føres vi
 jo endog frem til et ganske andet Resul-
 tat. Han siger, at det ikke kan nytte det
 allerringeste, at vi have et vel vedligeholdt
 Materiel, naar vi ikke faa Personellet for-
 øgt. Efter dette logisk taget maatte det
 altsaa være endnu unyttigere at give alle
 de mange Penge ud paa Konti II.—VIII.
 under den gamle Søværnsordning end under
 den ny. Det er Sammenhængen, som der
 blev henvist til. Vi have ikke villet til-
 snige os noget, vi have ikke villet putte
 Kompensationen i Lommen, som det ærede
 Medlem for Tisted saa smagfuldt udtrykte
 sig. Kravet fra Søværnsudvalget er det
 ganske naturlige, at hvis den ny Søværns-
 ordning fører det med sig, at der paa visse
 faste Konti kommer Forøgelse Aar for
 Aar, maa vi paa andre lige saa faste
 Konti have Nedsættelser, der opveje disse
 Forøgelser, for saa vidt vi skulle holde os
 indenfor den hidtidige finansielle Ramme.
 Det er netop det, som Flertallet har for-
 langst, og som det ærede Medlem for Ti-
 sted selv har sat sit Navn under paa i Be-
 tænkningen, hvor han sammen med os
 andre udtaler, at han føler sig overbevist
 om, at der ingen Vej er frem, medmindre
 Ministeren gaar ind paa denne Forudsæt-
 ning. Men saa nytter det ikke at komme
 og forlange Nedsættelser paa Konti, der
 ere af den Beskaffenhed, som den højt-
 ærede Minister ved sin Fremfærd i Aar
 saa uendelig klart har vist, at de ere. Det
 er givet, at naar han ikke alene vil have
 de 131,000 Kr. udover, hvad han fik i
 Fjor, men forlanger 102,000 Kr. til og
 yderligere paa Tillægsbevillingen forlanger
 15,400 Kr., ere disse bevægelige Konti
 dermed af Ministeren selv karakteriserede
 som *saa bevægelige*, at vi, hvis Søværnsud-
 valget havde ladet sig lokke af dette, i
 Løbet af et Aar eller to, vilde være kom-
 men til at staa i en usalig Strid herom.
 Men Søværnsudvalget lader sig ikke friste.
 Jeg er, som sagt, nu stærk i Tvivl om, at

vi ere i Stand til at komme frem gennem
 Forsøg paa en delvis Ordning. Vi troede
 det for et Aarstid eller to siden, men efter
 hvad der nu er passeret, har jeg mine
 stærke Tvivl i saa Henseende. Dette har
 jeg villet sige. Det gør mig for saa vidt
 ondt, at jeg har fundet mig nødsaget til
 at tage Afstand fra den højtærede For-
 mand for Udvalget, men vi have ikke haft
 noget Samraad med hinanden; han har
 ikke forraadt mig, lige saa lidt som jeg
 herved ham. Jeg finder det kun efter det
 ærede Medlem for Tistedes stærke Frem-
 hævelse af den Forudsætning, han mente
 der bør gøres gældende, urigtigt at tie om
 dette Punkt, da den højtærede Formands
 Udtalelser kunne misforstaas.

Marineministeren (Ravn): Jeg skal
 ikke synderlig forlænge denne Debat. Til
 det ærede Medlem for Hjørring Amts 3dje
 Valgkreds (Jungersen) skal jeg sige, at
 Aarsagen til, at Forslaget om Søværnets
 Ordning først blev fremsat den 16de De-
 cember her i Tinget, var den, at man lige
 over for den stærke Afgang i Maskinkorp-
 set kom til den Erkendelse, at det ikke
 var nok at fremsætte det som hidtil for
 Maskinisternes Vedkommende, men at man
 maatte gøre Stillingen for dem bedre, for
 at de kunde føle sig tilfredse med deres
 Stilling i Marinen. Vi gjorde dette Ar-
 bejde, saa hurtigt vi formaaede, men vi
 kunde ikke faa det tidligere færdigt.

Det ærede Medlem for Viborg Amts
 5te Valgkreds (A. Nielsen) har faaet un-
 derlige Anskuelser om, hvad jeg foretager
 mig. Jeg kunde have Lyst til at tale pri-
 vat med det ærede Medlem. Han mener,
 jeg begaar den ene Listighed efter den
 anden; men det er dog den naturligste
 Ting af Verden, at man en Tid lang siger:
 vi kunne vanskelig foretage Nedsættelser
 paa Finansloven, men, naar det saa bliver
 nødvendigt, for at undgaa et større Onde,
 nemlig det, at man intet Personel kan
 faa, saa siger, hvad der virkelig ikke er
 saa urimeligt: lad os dog se, om vi ikke
 kunne gøre nogle saadanne Nedsættelser.
 Efter de Undersøgelser, der ere foretagne,
 mener jeg, at dette nok kan lade sig gøre,
 og saa vidt det staaar til mig, skal det
 ogsaa blive holdt. Jeg kan ikke forstaa,
 at der skulde ligge noget særligt besyn-
 derligt deri, jeg synes, at det er den rimel-
 ligste Ting af Verden at vælge det mindre
 Onde for det større. Det er virkelig ganske
 uforsvarligt, at man langt fra har Maski-
 nister nok til Skibene, og det vilde være
 ganske uforsvarligt fra Udvalgets Side,